

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2022.5.33>

ORGANY NARODOWEJ POLICJI UKRAINY JAKO GŁÓWNY PODMIOT ZAPEWNIENIA BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO

Valerii Palii

student Naukowo-Badawczego Instytutu Prawa Publicznego (Kijów, Ukraina)

ORCID ID: 0000-0002-1881-2504

valerii.palii90@gmail.com

Adnotacja. Artykuł poświęcono badaniu charakterystyki organów Narodowej Policji jako podmiotu zapewniającego bezpieczeństwo publiczne. Przeanalizowano regulacje prawne działania Narodowej Policji w zakresie zapewnienia i utrzymania bezpieczeństwa publicznego. Udowodniono celowość stosowania ustawowo przewidzianego terminu „bezpieczeństwo publiczne” zamiast pojęcia „bezpieczeństwo społeczne”, szeroko stosowanego w niektórych aktach prawnych. Stwierdzono, że bezpieczeństwo publiczne jest ważną dziedziną życia publicznego wymagającą zapewnienia i wsparcia ze strony organów Narodowej Policji. Stwierdzono, że centralnym organem władzy wykonawczej realizującym politykę państwa w zakresie utrzymania bezpieczeństwa publicznego i porządku jest Narodowa Policja.

Słowa kluczowe: Narodowa Policja, bezpieczeństwo, bezpieczeństwo narodowe, bezpieczeństwo publiczne, podmiot zapewniający bezpieczeństwo publiczne.

BODIES OF THE NATIONAL POLICE OF UKRAINE AS A LEADING SUBJECT OF ENSURING PUBLIC SAFETY

Valerii Palii

Applicant of Scientific Institute of Public Law (Kyiv, Ukraine)

ORCID ID: 0000-0002-1881-2504

valerii.palii90@gmail.com

Abstract. The article is devoted to the study of the characteristics of the National Police as a subject of ensuring public security.

The regulatory and legal regulation of the activities of the National Police in the field of ensuring and maintaining public safety has been studied. The expediency of using the legally prescribed term "public safety" instead of the concept of "public safety", which is widely used in separate legal acts, has been proven. It has been established that public safety is an important area of public life that needs to be ensured and supported by the National Police. It was found that the central body of the executive power, which carries out state policy in the field of maintaining public safety and order, is the National Police.

Key words: National police, security, national security, public security, public security entity.

ОРГАНИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ЯК ПРОВІДНИЙ СУБ'ЄКТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Валерій Палій

здобувач Науково-дослідного інституту публічного права (Київ, Україна)

ORCID ID: 0000-0002-1881-2504

valerii.palii90@gmail.com

Анотація. Стаття присвячена дослідженню характеристики органів Національної поліції як суб'єкта забезпечення публічної безпеки. Проаналізовано нормативно-правову регламентацію діяльності Національної поліції у сфері забезпечення та підтримання публічної безпеки. Доведено доцільність вживання законодавчо передбаченого терміну «публічна безпека» замість поняття «громадська безпека», що широко застосовується в окремих нормативно-правових актах. Встановлено, що публічна безпека є важливою сферою суспільного життя, яка потребує забезпечення та підтримки з боку органів Національної поліції. З'ясовано, що центральним органом виконавчої влади, який провадить державну політику у сфері підтримання публічної безпеки та порядку є Національна поліція.

Ключові слова: Національна поліція, безпека, національна безпека, публічна безпека, суб'єкт забезпечення публічної безпеки.

Вступ. Обраний Україною європейський вектор розвитку має наслідком реформування багатьох сфер державного та суспільного життя. Однією із вимог, які висуває перед нашою державою європейська спільнота, є трансформація України на сервісну державу. Безпосередньо цей процес торкається, в першу чергу, системи правоохоронних органів держави, важливе і провідне місце в якій належить Національній поліції.

Одним із пріоритетних завдань Національної поліції є забезпечення публічної безпеки, яка сприймається як благо та найвища гуманна цінність. Нагальні ризики економічного, політичного, соціального, природного та іншого характеру загрожують публічній безпеці і порядку, а в деяких випадках й національній безпеці держави загалом, що потребує створення наукового підґрунтя забезпечення публічної безпеки і порядку, яке відповідає викликам сьогодення.

Питанням забезпечення публічної безпеки присвячені доробки В. Авер'янова, М. Ануфрієва, О. Бандурки, Д. Бахрах, Ю. Битяка, І. Голосніченко, Д. Мулявки, О. Подоляки, С. Стеценка, В. Фатхутдінова та інших учених. Публічна безпека є предметом дослідження багатьох вітчизняних вчених в основному як об'єкт правової охорони. При цьому, на сьогодні залишається малодослідженим статус органів Національної поліції як провідного суб'єкта публічної безпеки, а також сучасне законодавство у сфері забезпечення публічної безпеки й порядку.

Мета статті – дослідження Національної поліції як суб'єкта забезпечення публічної безпеки.

Основна частина. Вимоги, що висуває європейська спільнота до нашої держави, враховуючи проєвропейський вектор нашого подальшого розвитку, спрямовано в тому числі і на реформування правоохоронних органів держави та трансформацію України на сервісну державу. На сектор безпеки і оборони покладені важливі функції забезпечення національної безпеки – захист державного суверенітету, територіальної цілісності, конституційного ладу, суспільних цінностей, прав і свобод громадян.

Законом України «Про національну безпеку України» від 21 червня 2018 р. № 2469-VIII визначено, що сектор безпеки і оборони України складається з чотирьох взаємопов'язаних складників: сили безпеки; сили оборони; оборонно-промисловий комплекс; громадяни та громадські об'єднання, які добровільно беруть участь у забезпеченні національної безпеки. До складу сектору безпеки і оборони входять: Міністерство оборони України, Збройні Сили України, Державна спеціальна служба транспорту, Міністерство внутрішніх справ України, Національна гвардія України, Національна поліція України, Державна прикордонна служба України, Державна міграційна служба України, Державна служба України з надзвичайних ситуацій, Служба безпеки України, Управління державної охорони України, Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України, Апарат Ради національної безпеки і оборони України, розвідувальні органи України, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику (Закон України «Про національну безпеку», 2018).

Позиціонування Національної поліції як принципово нового органу у сервісній державі визначає служіння суспільству основним завданням, яке ставиться перед кожним суб'єктом публічної адміністрації, включаючи поліцію.

Підтвердженням реформування Національної поліції в рамках людиноцентристського підходу до адміністративно-правового регулювання стало прийняття Закону України «Про Національну поліцію», яким докорінно змінено завдання поліції через виокремлення сервісної функції цього суб'єкта владних повноважень (Закон України «Про національну поліцію», 2015).

Конституція України закріпила основоположне положення про те, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави (Конституція України,]. Задеклароване в Основному Законі вищевказане положення безпосередньо стосується Національної поліції України, органи та підрозділи якої покликані здійснювати захист прав, свобод та законних інтересів людини і громадянина від протиправних посягань, забезпечувати публічний порядок та публічну безпеку, протидіяти злочинності.

З метою проведення повного аналізу досліджуваної тематики, необхідною є точна термінологічна визначеність окремих понять, що використовується у дослідженні. Відповідно, вважаємо за доцільне розкриття змісту таких термінів, як «безпека» та «публічна безпека».

Варто зазначити, що питання безпеки перебувало у центрі уваги науковців різних сфер протягом століть, починаючи ще з античних часів. Сучасна словникова література пропонує піж терміном «безпека» розуміти стан, коли кому-, чому-небудь ніщо не загрожує (Бусел, 2005: 70). Юридична енциклопедія – стан захищеності життєво важливих інтересів особи, суспільства і держави від зовнішньої та внутрішньої загрози (Шемшученко, 1998: 207). Українська енциклопедія державного управління містить наступне визначення поняття «безпека». «Безпека» – це стан системи, за якого вона зберігає свою цілісність, стійкість (стабільність), здатність до ефективного функціонування і стійкого розвитку, а на їх основі – можливість надійного захисту усіх її елементів (підсистем, сфер, об'єктів) від будь-яких деструктивних внутрішніх і зовнішніх дій (Ковбасюк, 2011).

Як вказують в юридичній літературі, поняття «безпека» є різноплановим, воно позначає складне соціально-політичне явище, оскільки акумулює в собі багатогранну життєдіяльність, накопичений історичний досвід, зрештою, уподобання і культуру кожної людини (індивіда), суспільства, держави, загалом земної цивілізації (Нижник, Ситник, Білоус, 2000: 22).

Значна кількість підходів до визначення поняття «безпека», їх різноплановість, на нашу думку, є цілком виправданою. Даний факт можна пояснити тим, що досліджуваний об'єкт є складним та полісемантичним, а це відповідно породжує значну кількість його дефініцій. Отже, термін «безпека» за своїми сутнісними характеристиками і складним соціально-правовим, політичним явищем сучасних реалій; він не є сталим, а змінюється відповідно до конкретних історичних умов; взаємодіє з іншими схожими явищами. Категорія «безпека» є складною за смисловим навантаженням і конкретизується в залежності від конкретної сфери людської діяльності.

З огляду на вищевказане, варто зазначити, що в українському законодавстві категорія «безпека» знайшла своє вираження у різних термінах, таких як: національна безпека, державна безпека, воєнна безпека, особиста безпека, інформаційна безпека, кібербезпека тощо. Існує значна кількість класифікацій видів безпеки за різними критеріями. Не зупиняючись детально на цьому, зазначимо, що одним із основних видів безпеки в сучасних умовах функціонування держави є безпека публічна, яка є однією із сфер національної безпеки.

Для того щоб визначити місце і роль Національної поліції як провідного суб'єкта забезпечення публічної безпеки, необхідно чітко усвідомлювати, що таке публічна безпека, адже діяльність Національної поліції спрямована не лише на цю категорію правовідносин.

Тлумачний словник визначає термін «публічний» наступним чином: 1) який відбувається в присутності публіки, людей; прилюдний; 2) призначений для широкого відвідування, користування; громадський (Бусел, 2005: 1425). В Основному Законі термін «публічний» застосований у двох випадках: встановлення компетенції адміністративних судів, метою яких є захист прав, свобод та інтересів особи у сфері публічно-правових відносин (ст. 125) та повноважень прокуратури, яка здійснює підтримання публічного обвинувачення (ст. 131-1) (Конституція України:3).

О.Проневич під публічною безпекою розуміє збереження порядку та суспільних цінностей, що охороняють державу і громадян від загрозливих для правопорядку явищ, а також фактичний стан, що уможливило безпечне нормальне функціонування державної організації та реалізацію її інтересів щодо збереження життя, здоров'я та майна людей, а також користування правами та свободами, гарантованими конституцією та іншими правовими актами (Проневич, 2010: 743). С.Пономарьов під публічною безпекою розуміє стан захищеності інтересів особи, суспільства і держави від зовнішніх і внутрішніх загроз. До життєво важливих інтересів вчений відносить сукупність потреб, задоволення яких надійно забезпечує існування і можливості прогресивного розвитку особистості, суспільства і держави (Пономарьов, 2017: 114).

Досліджуючи зміст поняття «публічна безпека» у національному законодавстві та правовій доктрині, не можна оминати увагою факт наявності своєрідної юридичної колізії. Її сутність полягає у, по суті, паралельному використанні двох, на перший погляд, тотожних термінів – «публічна безпека» та «громадська безпека». Вказана проблема знайшла своє відображення у працях сучасних дослідників. Так, зокрема, В.Фатхутдінов зазначає, що вживання терміну «публічний» у контексті дослідження обмежене лише науковою сферою і не має свого аналогу й уживаності у законодавчому обігу, оскільки функціонування його у чинних нормативно-правових актах України не зафіксовано (Фатхутдінов).

Виходячи з положень Закону України «Про Національну поліцію», її правовий статус полягає в тому, що це центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку (Закон України «Про Національну поліцію», 2015).

Прийняття 2 липня 2015 року Верховною Радою України Закону України «Про Національну поліцію» зумовило запровадження оновленої концепції функціонування Національної поліції, регулювання правових засад організації та діяльності цього органу, зокрема впровадження в теорію та практику діяльності правоохоронних органів нової термінології. Ідеться про терміни «публічна безпека» і «публічний порядок», зміст яких у цьому Законі не визначено.

Окрім того, відповідно до Указу Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 4 березня 2016 року “Про Концепцію розвитку сектору безпеки і оборони України”» від 14 березня 2016 року № 92/2016 (на сьогодні втратив чинність), підтримання публічної безпеки і порядку Міністерством внутрішніх справ України та Національною поліцією України було визнано одним з основних напрямів розвитку складових сектору безпеки і порядку в державі («Про Концепцію розвитку сектору безпеки і оборони України», 2016).

Поряд із цим, наявні і нормативні акти, в яких можна прослідкувати вживання терміну «громадська безпека», або ж подвійний формат використання «громадська (публічна) безпека». Зокрема, це Закон України «Про Національну гвардію України» від 13.03.2014 р., Порядок організації взаємодії Національної гвардії України та Національної поліції України під час забезпечення (охорони) публічної (громадської) безпеки та порядку, затвердженого наказом Міністерства внутрішніх справ України від 10.08.2016 р.

В.Фатхутдінов вказує, що домінантою у розумінні прикметника «публічний» є те, що він асоціюється з поняттям «відкритий, прилюдний, гласний», а у прикметника «громадський» – те, що базується на суспільних, соціальних відносинах. Саме тому, продовжує вчений, коли йдеться про «публічний порядок» і «публічну безпеку», можна говорити про забезпечення стану безконфліктності лише в обмеженій локації без екстраполяції на суспільні відносини (Фатхутдінов, 2015: 49). На думку О.Братченка, категорія «публічна безпека» більш точно відображає сучасні тенденції суспільного та державного розвитку у напрямі, що відповідає пріоритетності життя, здоров'я та особистої безпеки людини та громадянина, її благополуччя та добробуту (Братченко, 2014: 85). Саме з цим твердженням ми повністю погоджуємося, адже використання терміну «громадська безпека» дісталась у спадок сучасному законодавцю з радянського періоду. Реалії ж розвитку нашої держави свідчать про прагнення до модернізації нормативно-правового регулювання з урахуванням позитивного європейського досвіду, звідки і був запозичений саме термін «публічний».

На підтвердження останньої тези наведемо наступний приклад. У додатку до Рекомендації Rec (2001) 10 Комітету Міністрів державам-учасницям Ради Європи «Про Європейський кодекс поліцейської етики» встановлено, що «Основними цілями поліції в демократичному суспільстві, заснованому на верховенстві

права, є: підтримка публічного спокою, забезпечення права і порядку в суспільстві; захист і дотримання основоположних прав і свобод особи, закріплених, зокрема, в Європейській конвенції про права людини; запобігання та подолання злочинності; виявлення злочинів; надання допомоги і послуг суспільству» [14, с.20]. Пояснювальному меморандумі зазначається, що «Забезпечення спокою та закону в суспільстві і є класичними загальними цілями поліції та її головною відповідальністю, яку часто називають завданням забезпечення поліцією «публічного порядку». Це дуже широке поняття включає в себе цілу низку заходів, що здійснює поліція, серед яких можна назвати охорону безпеки і недоторканності осіб (як фізичних, так і юридичних), і майна (як приватного, так і публічного), і застосування закону у відносинах між державою і приватними особами, а також між особами (Статус поліції: міжнародні стандарти і зарубіжне законодавство, 2013: 31).

Таким чином, можна констатувати, що основний законодавчий акт у досліджуваній сфері оперує саме терміном «публічна безпека», проте не розкриває при цьому його змісту.

Законодавством визначено Національну поліцію України як центральний орган виконавчої влади, що служить суспільству шляхом надання поліцейських послуг у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку, а отже, є провідним суб'єктом такої діяльності. Загалом усі поліцейські повноваження повністю або частково спрямовані на забезпечення публічної безпеки в широкому розумінні цього поняття, тобто створення таких умов, за яких громадяни будуть не тільки захищені від протиправних посягань та інших видів небезпек (стихійних лих, надзвичайних станів тощо), а й зможуть на належному рівні реалізовувати свої права.

Національна поліція України як центральний орган виконавчої влади служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку. Її головними завданнями є надання поліцейських послуг у сферах: забезпечення публічної безпеки і порядку; охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави; протидії злочинності; надання в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги [15, с. 206].

На думку В. Аброськіна, під органами Національної поліції України як суб'єктом забезпечення публічної безпеки в умовах антитерористичної операції слід розуміти сукупність органів і підрозділів Національної поліції України, які функціонують в умовах антитерористичної операції та залежно від свого функціонального призначення реалізують законодавчо закріплені повноваження, пов'язані із недопущенням і припиненням протиправних посягань, надзвичайних ситуацій природного та техногенного характеру задля підтримання стану захищеності прав свобод та інтересів фізичних і юридичних осіб (Аброськін, 2018: 55).

Основним завданням Національної поліції є підтримання публічної безпеки і порядку. Як суб'єкт забезпечення публічного порядку органи Національної поліції, відповідно до покладених на них завдань повинні уживати [Про затвердження Положення про Національну поліцію: 2015]:

заходи, спрямованих на усунення загроз публічній безпеці, що виникли внаслідок учинення кримінального, адміністративного правопорушення;

заходи із забезпечення публічної безпеки і порядку на вулицях, площах, у парках, скверах, на стадіонах, вокзалах, в аеропортах, морських і річкових портах, інших публічних місцях.

Окрім цього, органи Національної поліції здійснюють моніторинг оперативної обстановки в державі, вивчають, аналізують та узагальнюють результати й ефективність поліцейської діяльності, інформують в порядку та спосіб, які передбачені законом, органи державної влади, органи місцевого самоврядування, а також громадськість про здійснення державної політики у сфері підтримання публічної безпеки та порядку.

Висновки. Отже, створення сучасної Національної поліції України стало важливим етапом професу реформування правоохоронних органів. Національна поліція України як центральний орган виконавчої влади служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки.

Органи Національної поліції є основним суб'єктом публічної адміністрації у сфері забезпечення публічної безпеки. Метою функціонування Національної поліції, виходячи із безпосереднього предмета нашого дослідження, у сучасних умовах є забезпечення охорони прав і свобод людини, протидія злочинності, підтримання публічного порядку та безпеки.

Список використаних джерел:

1. Про національну безпеку України : Закон України від 21 червня 2018 р. № 2469-VIII / Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України. 2018. № 31. Ст. 241.
2. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 р. №580-VIII URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19>
3. Конституція України : Закон України від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
4. Великий тлумачний словник сучасної української мови: 250000 / уклад. та голов. ред. В. Т. Бусел. Київ; Ірпінь: Перун, 2005. VIII, 1728 с.
5. Юридична енциклопедія: В 6 т. / Редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова редкол.) та ін. К.: «Укр. енцикл.», 1998. Т. 1: А-Г. 672 с.
6. Енциклопедія державного управління: у 8 т. / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України; наук.-ред. колегія: Ю.В. Ковбасюк (голова) та ін. Київ: НАДУ, 2011.
7. Національна безпека України методологічні аспекти, стан і тенденції розвитку : навчальний посібник / за ред. Нижник Н.Р., Ситник Г.П., Білоус В.Т. Ірпінь : Академія ДПС України, 2000. 304 с.

8. Проневич О.С. Роль і місце поліції в системі органів публічної адміністрації Польщі. *Форум права*. 2010. № 4. С. 741–747.
9. Пономарьов С.П. Поняття та зміст публічної безпеки в системі сектору безпеки і оборони. *Право.ua*. № 2, 2017. С. 111–115.
10. Фатхутдінов В.Г. Частотність операціоналізації та контекстуальність використання терміна «публічна безпека» в Законі України «Про Національну безпеку України» URL: <http://goalint.org/chastotnist-operacionalizacii-takontekstualnist-vikoristannyaterminu-publichna-bezpekav-zakoni-ukraini-pro-nacionalnu-policiyuukrain>
11. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 4 березня 2016 року «Про Концепцію розвитку сектору безпеки і оборони України»: Указ Президента України від 14 березня 2016 року № 92/2016 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/92/2016#Text>
12. Фатхутдінов В.Г. Громадський vs публічний у дзеркалі правничої герменевтики. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2015. Вип. 4. Т. 1. С. 45–50.
13. Брагченко О.В. Поняття та ознаки публічної безпеки та порядку як об'єктів адміністративно-правової охорони. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2014. Вип. 29, ч.2. Т.3 С. 84–86.
14. Статус поліції: міжнародні стандарти і зарубіжне законодавство / За заг. редакцією О.А. Банчука. К. : Москаленко О.М., 2013. 588 с.
15. Аброськін В.В. Адміністративно-правові засади забезпечення Національною поліцією України публічної безпеки в умовах проведення антитерористичної операції : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2018. 238 с.
16. Про затвердження Положення про Національну поліцію: Постанова Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 р. № 877 URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/877-2015-%D0%BF>

References:

1. Pro natsionalnu bezpeku Ukrainy. (2018, June 2021). [On the national security of Ukraine]. Zakon Ukrainy № 2469-VIII. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 2018. № 31. 241. [in Ukrainian].
2. Pro Natsionalnu politsiiu(2015,July 2) [On the National Police] Zakon Ukrainy vid 2 lypnia 2015 r. No 580-VIII Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/58019#Text> [in Ukrainian].
3. Konstytutsiia Ukrainy. (1996, June 28). [Constitution of Ukraine]. Retrieved from: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/main/254k/96-vr> [in Ukrainian].
4. Busel, V.T. (2005). Velykyi tлумachnyi slovnyk suchasnoi ukrainskoi movy. [Large explanatory dictionary of the modern Ukrainian language]. 1728. [in Ukrainian].
5. Shemshuchenko, Yu.S. (Ed.) (1998). Yurydychna entsyklopediia: V 6 t. [Legal encyclopedia: In 6 volumes]. «Ukr. entsykl.» T. 1: A-H. 672. [in Ukrainian].
6. Kovbasiuk, Yu.V. (Ed.) (2011). Entsyklopediia derzhavnogo upravlinnia: u 8 t. [Encyclopedia of public administration: in 8 volumes]. Nats. akad. derzh. upr. pry Prezydentovi Ukrainy. Kyiv. NADU. [in Ukrainian].
7. Nyzhnyk, N.R., & Sytnyk, H.P., & Bilous, V.T. (2000). Natsionalna bezpeka Ukrainy metodolohichni aspekty, stan i tendentsii rozvytku. [National security of Ukraine methodological aspects, state and trends of development]. Irpin. Akademiia DPS Ukrainy, 2000. 304. [in Ukrainian].
8. Pronevych, O.S. (2010). Rol i mistse politsii v systemi orhaniv publichnoi administratsii Polshchi. [The role and place of the police in the system of public administration bodies in Poland]. *Forum prava*. № 4, 741–747. [in Ukrainian].
9. Ponomarov, S.P. (2017). Poniattia ta zmist publichnoi bezpeky v systemi sektoru bezpeky i oborony. [The concept and content of public security in the system of the security and defense sector]. *Pravo.ua*. № 2. 111–115. [in Ukrainian].
10. Fatkhutdinov, V.H. (2015). Chastotnist operatsionalizatsii ta kontekstualnist vykorystannia termina «publichna bezpeka» v Zakoni Ukrainy «Pro Natsionalnu bezpeku Ukrainy».[Frequency of operationalization and contextual use of the term "public security" in the Law of Ukraine "On National Security of Ukraine"]. Retrieved from: <http://goalint.org/chastotnist-operacionalizacii-takontekstualnist-vikoristannyaterminu-publichna-bezpekav-zakoni-ukraini-pro-nacionalnu-policiyuukrain> [in Ukrainian].
11. Pro rishennia Rady natsionalnoi bezpeky i oborony Ukrainy vid 4 bereznia 2016 roku "Pro Kontseptsiiu rozvytku sektoru bezpeky i oborony Ukrainy" (2016, March 14). [On the decision of the National Security and Defense Council of Ukraine dated March 4, 2016 "On the Concept of the Development of the Security and Defense Sector of Ukraine"]. Ukaz Prezidenta Ukrainy № 92/2016 Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/92/2016#Text> [in Ukrainian].
12. Fatkhutdinov, V.H. (2015). Hromadskyi vs publichnyi u dzerkali pravnychoi hermenevtyky. [Public vs public in the mirror of legal hermeneutics]. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnogo universytetu*. Vyp. 4. T.1. 45–50. [in Ukrainian].
13. Bratchenko, O.V. (2014). Poniattia ta oznaky publichnoi bezpeky ta poriadku yak ob'ektiv administratyvno-pravovoi okhorony. [Concepts and signs of public safety and order as objects of administrative and legal protection]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu*. Vyp. 29, ch. 2. T. 3. 84–86. [in Ukrainian].
14. Banchuk, O.A. (2013). Status politsii: mizhnarodni standarty i zarubizhne zakonodavstvo. [Police status: international standards and foreign legislation]. 588. [in Ukrainian].
15. Abroskin, V.V. (2018). Administratyvno-pravovi zasady zabezpechennia Natsionalnoiu politsiieiu Ukrainy publichnoi bezpeky v umovakh provedennia antyterorystychnoi operatsii. [Administrative and legal principles of ensuring public safety by the National Police of Ukraine in the conditions of an anti-terrorist operation]. dys. ... kand. yuryd. nauk: 12.00.07. Kharkiv, 238. [in Ukrainian].
16. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Natsionalnu politsiiu. (2015, October 28). [On the approval of the Regulations on the National Police]. Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy № 877. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/877-2015-%D0%BF#Text> [in Ukrainian].